

Vinteren Er Den Troendes Forår

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
(وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ)
سورة آل عمران – ١٣٣

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
« الشِّتَاءُ رِبِيْعُ الْمُؤْمِنِ، قَصْرُ نَهَارِهِ فَصَامَ، وَطَالَ لَيْلُهُ فَقَامَ »
أحمد بن حنبل، المسند، ٧٥/٣

Kære Brødre!

Allâh (s.w.t.) har skabt tiden til fordel for mennesket og opdelt den for, at den kan bruges effektivt. Opdelingen som; nat og dag, morgen og aften, sommer og vinter, forår og efterår er en guddommelig balance. Alt opstår med tiden, udvikler og forsvinder med tiden. Videnskab, gerninger, reserver og mange andre værdier og gevinster, der har et vigtigt sted i menneskeliv, kan opnås over tid. De, der kan udnytte tiden godt, vil fange fred og lykke både i dette liv og i det efterfølgende. Vores elskede Profet (s.a.w.) henledte opmærksomheden på vigtigheden af tid med følgende hadith: **“Der er to velsignelser, hvor værdien ikke kendes af de fleste. Disse er sundhed og fritid.”**¹

Kære Muslimer!

Tiden er den mest værdifulde skat for mennesket. At stoppe tid, gå tilbage i tid er ikke muligt for nogen væsener. Hvert øjeblik sker en enkelt gang og passerer uden at vende tilbage. Den smarte og kloge person skal kende værdien af denne unikke velsignelse ved at fylde hver dag, hver time, hvert minut og hvert øjeblik med de gerninger, som Allâh (s.w.t.) vil blive tilfreds med. I den hadith jeg læste i begyndelsen af min khutba, siger vores elskede Profet (s.a.w.): **“Vinteren er den troendes forår: Nætterne er lange, for at kunne bede. Dagene er korte, for at kunne faste.”**² Blandt mennesker er det helt almindeligt at opfatte vinteren negativt. Men vores barmhjertige Profet (s.a.w.) viser et andet perspektiv og tilgang til denne årstid, som man kan se som den mest værdifulde af årstiderne. *“Vinteren er den troendes forår.”* Ligesom jorden bliver genoplivet om foråret og træerne blomstrer, fugle, bier, sommerfugle og alle slags behagelige dufte dukker frem, vil den troende om vinteren opleve opstandelsen i sin spirituelle verden. Den troende skal være i stand til at omdanne negativiteterne i vinteren til noget positivt. Han skal altid se det positive. Han skal ikke fanges i negativiteten omkring ham, men skal kun tænke og evaluere positivt. På trods af vanskelighederne og dårlige forhold, bør en

muslim vide, hvordan man opnår gode resultater, og at omdanne vanskeligheder og problemer til muligheder og gevinst. Det er muligt at opnå positive resultater fra hver begivenhed, vanskeligheder og udfordringer. Faktisk nævner Allâh (s.w.t.) følgende: **“For modgang og lindring følges ad;..”**³

Kære Jamaah!

Den smarte og kloge troende skal vide, hvordan man vender vinterens vanskeligheder, kulde og udfordringer til et positivt forår. Det vil sige: Da vinteraftenerne er lange, skal man stå op om natten og bede Tahajjud, læse Koranen, læse bøger, skrive, lave regnskab for fortiden og planlægge fremtiden. Renser selvet (nafs) ved at faste, især når dagene er korte. Vinterens vanskeligheder kan omdannes til positive tider ved at hjælpe de rejsende, dem, der har behov for husly, og endda fodre dyr/fugle, der forbliver uden mad.

For dem, der mener, at tiden er utilstrækkelig, byder vinteren på ekstra tid. En smart og klog muslim vil udnytte tiden både materielt og åndeligt så som; sin familie, pårørende, med sit samfund, ved at undersøge, dhikr, gode ideer, sammenkomster, hjælpe de syge, sårede, og folk i nød, trøste børn og ældre. En digter har et smukt udtryk om tiden: Rubiner kan købes med tiden, men tiden kan ikke købes med rubiner. Værdien af tid skal kendes, må ikke spildes og skal bruges i retning af Allâhs (s.w.t.) tilfredshed. Jeg vil afslutte min khutba med betydningen af det vers, jeg læste i begyndelsen af min khutba: **“Og kappes om jeres Herres tilgivelse og en Have der favner himlene og jorden, beredt til de gudsbevidste;”**⁴

Må Allâh (s.w.t.), lade os udnytte tiden og vinteren på den smukkeste og frugtbare måde.

¹ Buhârî, Rikâk, 1, VII, 170; Tirmizî, Zühed, 1. V, 551

² Ahmed b. Hanbel, Müsned, 3/75

³ İnşirâh suresi, 94:5

⁴ Âl-i İmrân suresi, 3:133